

сърдцето ѝ желаніето къмъ обществото и изящностьтъ, които тя наистинѣ обичаше едно време както и всяка почтенна жена, но днесъ имаше таквози отвращеніе, щото насилѣ излѣзваше по нѣкога съ супруга си. Обыкновенно подиръ таквози сбутваніе баща ми купуваше нѣкой прѣ-красенъ брильянтъ или друго украшеніе, които тя намѣрваше подъ кърпѣтъ си кога сѣдахмы на трапезѣтъ, но които никога не носяше. Единъ день той ѝ донесе отъ Парижъ доста голѣмо сжндаче пълно съсъ скъпоцѣнны цвѣта. Тя поблагодари бащѣ ми съ съчувствіе, но щомъ той излѣзе изъ стаѣтъ, тя си помърда раменѣтъ и хвърли отчаянъ погледъ къмъ небето.

Когато бѣхъ дѣте, и въ първытъ още години на младинытъ ми, азъ питаяхъ голѣмо почитаніе но малко любовъ къмъ бащѣ си; защото въ краткото туй разстояніе, само тъмната страна на характера му бѣхъ позналъ. Но когато порастохъ и го придружавахъ на ближни расходки, останѣхъ очуденъ като открихъ свойства които нито си въобразявахъ. Въ кѣщи той като че ся намѣрваше подъ натискѣтъ на единъ гибелнъ магическѣ силѣ; а вънъ отъ кѣщи челото му заведнѣжъ са проясняваше, сърцето му ся отваряше и ставаше младъ: — Напрѣдъ, думаше ми, Максиме, време е да прѣпуснимы! — И веселы обыкаляхмы съ коніетѣ на всякъдѣ. Виждахъ го тогасъ за-смѣнъ като дѣте, въсторженъ, веселъ и просто-